

4.1. Măsurile practice și de reglementare care se află în competența autorității arhivistice naționale

4.1.1. Relațiile cu utilizatorii

Administrațiile arhivistice naționale sunt responsabile pentru implementarea regulilor de acces specificate de lege. Ele nu pot autoriza ceea ce este interzis prin lege (ca de exemplu accesul fără autorizație specială la dosarele cu restricții), dar pot da normelor juridice o interpretare care să fie apropiată de principiile recomandate, ca de exemplu, să răspundă sistematic, în mod pozitiv, la cererile pentru consultarea dosarelor fără restricții.

Utilizatorii, fie cercetători din lumea academică, genealogiști sau istorici amatori, merită aceeași primire prietenoasă și deservire amabilă.

4.1.2. Prelucrarea arhivistică a arhivaliilor

În conformitate cu răspunsurile transmise de către două treimi dintre utilizatorii de nivel academic și O.N.G-uri, există arhivalii, altele decât cele transferate recent la Arhive, care rămân inaccesibile din cauză că instrumentele de cercetare lipsesc (vezi mai sus 3.4.7). De vreme ce instituțiile arhivistice nu dispun de mână de lucru nelimitată, nu pot fi prelucrate toate documentele preluate, imediat după sosirea lor în custodia Arhivelor. Este, prin urmare, esențial ca atunci când se stabilesc prioritățile pentru ordonare, descriere și operațiuni de depozitare, să fie luate în considerare tendințele de cercetare exprimate în cererile utilizatorilor.

4.1.3. Regulamentele sălii de studiu și condițiile de lucru

Conform Legii Arhivelor și instrucțiunilor de aplicare, autoritățile arhivistice pot întocmi proiecte și, dacă se impune, amenda sau reface reguli interne de activitate și regulamente ale sălii de studiu.

Alături de condițiile de acces stabilite prin lege, aceste regulamente specifică măsurile de securitate care trebuie respectate de către utilizatori și limitele în deservirea acestora la sala de studiu, cum ar fi: numărul maxim de piese pentru un utilizator într-o zi, accesul la copii în locul originalelor în stare proastă de conservare, întârziere între data înaintării

cererii și aducerea documentului în sala de studiu etc. Dacă nu sunt implementate cu flexibilitatea necesară, aceste limite pot deveni obstacole serioase în cercetare și, cu siguranță, vor fi considerate de către utilizatori drept hărțuiri birocratice (vezi mai sus, 3.4.7).

Dacă Arhivele au resurse umane și financiare adecvate, atunci ele pot ține seama de dorințele utilizatorilor în ceea ce privește programul sălii de studiu, pot crea condiții de lucru atractive, incluzând instalarea de prize pentru laptopuri, și pot accelera programele de ordonare, descriere și digitalizare.

4.2. Inițiative luate de autoritatea arhivistică națională pentru implementarea treptată a Recomandării

4.2.1. Inițiative luate de autoritatea arhivistică națională pentru armonizarea regulilor de acces pe plan național

În țările federale și descentralizate din punct de vedere constituțional, păstrarea documentelor și accesul la arhivele create la niveluri inferioare celui al guvernului central sunt puse sub autoritatea părților constitutive ale federației sau statului descentralizat (landuri, cantoane, comunități autonome etc.). Armonizarea regulilor de acces poate fi realizată prin crearea unui organism consultativ permanent, format din conducerea administrațiilor arhivistice ale statului federal și ale părților sale constitutive¹.

Armonizarea normelor de acces aplicate de Arhivele autonome la nivel central, federal (Parlament², departamente guvernamentale scutite de

¹ Astfel de organisme coordonatoare există în Germania și în Marea Britanie. În Germania, Conferința Șefilor Administrațiilor Arhivistice Federale și de Stat (*Konferenz der Archivreferenten bzw. Leiter der Archivverwaltungen des Bundes und der Länder-Archivreferentenkonferenz*) are loc în mod regulat din 1952. În Marea Britanie, Comitetul Arhivistic Interministerial, înființat în 1956, activează în calitate de organism coordonator care se ocupă de probleme de politică arhivistică. Se compune din reprezentanții Arhivelor Naționale din Marea Britanie, Arhivelor Naționale ale Scoției, Arhivelor Publice din Irlanda de Nord și diferite organisme guvernamentale din Marea Britanie, Scoția și Țara Galilor.

² În câteva țări, statutul independent al Arhivelor Parlamentului este impus de decizia constituțională care interzice controlul Guvernului asupra organului legislativ.